

Народи-ти у тропици-ты, гдѣ-то синило-ти растѣніа растать отъ само-себе-си, найдохъ тѣху рѣчи усъвършенствованы срѣдства, чрѣзъ кои-то употреблѣвать тѣхъ краскъ за крашеніе (богди-ваніе) дрѣхы. Синило-то въ старо вѣрѣма сѣ прѣногаше отъ Индіѣхъ за въ Европѣхъ прѣзъ Персійскій залевъ, прѣзъ Періѣхъ или Сиріѣхъ или прѣзъ чрѣвно-то море, прѣзъ Египетъ и Александріѣхъ. Такъ слѣдъваше да сѣ прѣнои до XV-й вѣкъ откога-то сѣ промѣнѣхъ треговицы-ты пѣтиша. Въ оныа вѣрѣмена синило-то сѣ познаваше подъ Бабилонско произведеніе, а малко-то количество, кои-то сѣ прѣногаше тогава за въ Европѣхъ саужаше за да сѣ правн по-отворена инѣ-та краска, кои-то сѣ праваше тогава отъ другы матеріи; изъ чрѣзъ развитіе-то на колоніаланъ-тѣхъ треговѣхъ, синило-то замѣни винцы-ты другы матеріи за направѣ синѣхъ краскъ.

Европейци-ти като найшли, че синило-то-то растѣніе инкне отъ само-себе-си въ по-вече-то Имериканин страны, и като познавали методы-ты, кои-то Индіанци-ти употреблѣвать за направѣ синило, взвели съ сполучность по-винцы-ты почти страны на новыи Свѣтѣхъ тѣхъ промышленость. Испанци-ти въ Гватималѣхъ и въ Мексикѣхъ, Португалци-ти въ Бразиліѣхъ, Французи-ти въ Св. Доминикѣхъ и въ Луйзіанѣхъ, Англичане-ти въ Жамайкѣхъ, въ Барбадѣхъ и въ Каролинѣхъ потрудилася да направѣ нужно-то за употребленіе на тѣхны-ты колоніи, гдѣ-то потреба-та повседневно сѣ умножавала съ развитіе-то на рѣководѣланъ-тѣхъ промышленость.

Синило-то сѣ прѣдставляла въ треговѣхъ-тѣхъ въ каково неправилны съ краскъ синѣхъ на разный степенъ, то е сухо, лесночипимо, легко, и обыкновенно плѣва надъ водѣхъ-тѣхъ; една отъ основны-ты чрты на синило-то е че кога-то сѣ трые съ нѣкое мѣтко тѣло взема азкавинѣхъ рудѣхъ и краскъ мѣданѣхъ (какжранѣхъ), кака-тѣхъ мѣхъ трѣба да е тѣхъкъ отъ единъ родъ и легкъ; часто обаче сѣ погрѣша синило размѣшено съ чюжды матеріи, съ пѣхъкъ и проч. или има неправилность въ краскъ-тѣхъ си и праздинн (куфо); тѣхъ винцы-ти сѣ